

SIMON ADRI (1974) Budapest

SIMON ADRI

Ötszáz kép

Több mint ötszáz fényképet készítettem
a telefonomról lementeni:

ha sok év múltán rájuk találok,
biztos majd örülni fogok neki,

merthogy a telefontal lőtt képek
többsége a telefontal elvész,
nem hozza vissza őket a felhő,
sem pedig az aranykardú Hermész,

kutattam az alkalmas technikát,
amivel a képeket letöltöm –
és zuhogott rám a biciklitúrák
emléke, a tópart és a Börzsöny,

a lombkoronaszintre épített
házikó a fák közt és Badacsony
fölött a borház, ahol hátulról
karolsz át, a tarkómon laza konty,

egy Penny vagy Aldi parkolója,
szakadó hó március legvégén,
úgy mozogsz be az ívfények alatt,
mintha a kezem éppen megkérné,

és Scrabble-versenyek célfotói,
végül túl volt már töltve a készlet –
a képmentős vasárnap estében
a szívem irgalmatlan nehéz lett.

Sajnáltam, hogy az utolsó közös
képeket dühömben még régebben
kitöröltem, ami maradt, abba
belenyúlok, sötét vagy életlen,

s e pillanatban az sem világos
– Cseke-tó kacsákkal alkonyatkor –,
hogy mire érdemes emlékezni
majd a hullámvasút-kapcsolatból,

de van azért egy-két jobb kép rólunk,
viharban pár pixelnyi menedék.
– Nem lehetett úgy folytatni mindezt,
hogy túl sok és egyszerre nem elég.